Ч. 38. Вторoк 18 лютого (3 марта) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(*Австрийскі посілости в Хінї. — Італїя супроти положеня в Македонїї.*)

Fremdenblatt дістав слідуючий лист із Шанґаю: Підписано конвенцию між Австро-Угорщиною і Хіною що до юридики австро-угорскої, а відомість, що ґрунт дістало ся від хіньского правительства даром, буде певно принята в Австриї з вдоволенєм. Наша держава мусїла тілько з'обовязати ся до виплати хіньскому правительству річної суми за зменшенє ґрунтового податку; виплинуть також дрібні кошти з причини, що треба буде заплатити кошти відшкодованя всяким властителям гробів за перенесенє доріг. З другої сторони наша держава буде мати із своєї хіньскої посїлости доходи з податків, які буде ся обертати на покритє адмінїстрацийних коштів. На обшарі посїлости, що виносить 0·75 км², який треба буде ще осушити, осїло вже богато Хінців і є надія, що за ними надтягнуть ще купцї австрийскі і угорскі.

В італїяньскім парламентї дав мінїстер маринарки Морин цікаву відповідь на ітерпеляцию в македоньскій справі. Держави, що брали участь в берлиньскім конґресї і договорі з 13 липня 1878 р., мають важний повід домагати ся доповненя сего договору для обезпеченя полїтичної рівноваги на балканьскім півострові. В дійстности 25-ий артикул наложив обовязок на Порту, щоби завела в провінциях европейскої Туреччини орґанїчні реґуляміни, що мали би бути уложеі мішаними комисиями, як свого часу уложений реґулямін для Крети. Ті реґуляміни мали би, як загально сподївано ся, усунути давні надужитя і усунути суперечности поміж ріжними расами і ісповіданями. Але мішані комісиї, які мали приготовити ті реґуляміни, не вийшли нїколи в житє, а краєм управляє ся все ще на такий лад, про який лїпше й не згадувати. Таке положенє мусїло на жаль збільшити невдоволенє і викликати змаганя, які довели до теперішного заколоту в Македонїї і Болгариї. Роля Італїї в тій дипльоматичній справі була ясно вичтчена їй так єї правом яко держави підписавшої ті договори, якими управильнено відносини отоманьскої держави, як і єї кріпкою волею, причинити ся до удержаня мира. Італїяньске правительство нїколи не занедбувало свого обовязку. Однако на жаль нїчого не зроблено, щоби поправити критичне положенє, в якім находили ся провінциї европейскої Туреччини. Порта видала вправдї недавно начерк для управильненя відносин в македоньских вілєтах, але ті реформи узнали держави невідповідними для поправи лиха в турецких провінциях, котре з того часу ще погіршало ся. На нарадї, яка відбула ся в остатних часах у Відни між мінїстрами заграничних справ Австриї і Росиї, зроблено почин до програми, яка мала би надати практичної ваги декретованим султаном реформам. Уложену у Відни обома мінїстрами формулку подано нам до відомости і ми впевнили ся, що та формулка так відповідає в засадї нашим власним ідеам, що ми могли не вагуючись вповнї згодити ся на сю проґраму, якій амбасадори австрийский і росийский в Цареградї надали конкретний начерк, подаючи се таки до відомости инших держав. Проєктовані реформи відносять ся до вілєтів Косова, Монастира і Солуна, де є найживійша аґітация, а з другого боку полїтичне положенє в Альбанії осягнуло повну пoруку удержаня status quo в переговорах між Віднем а Римом. Хвиля, яка наближає ся, є певно поважна і рішаюча для отоманьского Всходу. Бажаємо, щоби щасливо закінчила ся. Коли, як можна сподївати ся, болгарске правительство зможе свою волю перевести і в князївстві згасити огнище ворохобнї, що спиняє роботу дипльомациї і наражає край на найнебезпечнїйший заколот, коли Туреччина, о чім не сумніваємо ся, заздалегідь сповнить приречений Европі обовязок, дізде

---

23)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(*З анґлїйского — Г. Райдера Гаґґерда.*)

(Дальше).

III.

Як Цібальбай вернув до свого дому.

Якийсь час стояли в тїни під дверми так, що нїхто нас не видїв та придивляли ся тому дивному і красному видовищу, але в хвили коли Цібальбай якраз хотїв іти до трону, підняв Тікаль берло, а сьпіви і танцї дївчат урвали ся. Цібальбай сховав ся назад в тїнь та велїв і нам так зробити. Відтак відозвав ся Тікаль повним миловзвучним голосом, що залунав по цїлій сьвітлици, і так промовив:

„Радники і благородні серця та й ви всї високородні дами, жени і доньки благородних, послухайте, що вам скажу. Як знаєте, я лише що вчера заняв становище і права моїх батьків і з вашої волї та на ваше бажанє іменований я сам один верховним начальником і володїтелем народу серця. Отже я запросив вас на моє весїлє, щоби ви разом зі мною тїшили ся і веселили ся. Бо отсе подаю вам до відомости, що я сего вечера взяв собі за жінку Нагву, красну доньку достойного пана Маттаї, першого звіздаря і зберігателя найбільших сьвятостий та предсїдателя ради серця. Тут перед вами всїма іменую єї моєю першою законною жінкою, участницею моєї власти і вашою володїтелькою, котра, що би не стало ся, не може бути розлучена від мого трона і ложа. Взиваю вас, щоби ви віддали їй поклін“.

Відтак звернув ся до своєї жінки, що сидїла побіч него, поцїлував єї і сказав:

„Слава тобі, володїтелько серця, котру сподобило ся богам вибрати на се становище і поблагословити! Нехай боги поблагословлять тебе дїтьми а з ними щастєм і силою на многі лїта!

„Благородні, — говорив Тікаль дальше, коли церемонїя скінчила ся, — дійшло до моїх уший, що декотрі з вас підносять голос против мене і кажуть, що я не мав права до берла казиків, котре держу ось в моїй руцї. Благородні, я хотїв би вам в сїй справі щось сказати, що завтра по принесеню жертви повторю перед зібраним народом, а що вам хочу сказати, то розважив я добре з моїми дорадниками, панами містерий серця. Завтра минає рік, як Цібальбай, мій вуйко, що був казиком передо мною, пішов собі від нас, а з ним пішла і Мая, єго одинока дитина, моя наречена. Заким він нас покинув, настала межи ним а мною і радою постанова, що я, яко єго найблизший спадкоємник, маю підчас єго неприсутности правити народом і що то достоїньство припало би менї на завсїгди, коли би він до двох лїт не вернув. Я не без малої журби поклав свій підпис на тій грамотї, бо був того погляду, що мій вуйко з розуму зійшов та іде на свою погибель з Маєю, своєю донькою, котру я любив. Мимо того всего сповнив я все, як закон велить; але в народї настав неспокій, бо они не хотять слухати того, що не єсть їх дїйстним володїтелем і казали: Будемо ждати, аж Цібальбай верне і послухаємо, що він скаже.

„До того ще по відходї Цібальбая не було в краю найвисшого єрея і длятого не можна було сповняти деякі церемониї, через що стягнули ми на себе гнїв безіменного бога. Так стало ся, що на мене напирали з многих сторін, щоби я скоротив час заступства в правлїню і став сам володїтелем. Але я, памятаючи на моє приреченє, спротивив ся тому рішучо і сказав, що нїяк не вступлю на трон моїх отцїв, доки не мине назначений речинець.

„Аж до трох днїв тому назад стояв я кріпко при тїй моїй постанові, але тодї робітники, на котрих припало обрабляти ріллю, не хотїли їхати до головного краю по тамтїм боцї озера, і заявили, що лиш найстарший єрей має право їм приказувати, а не я. Тодї я в моїм клопотї порадив ся пана Маттаї, пана звізд, а він для блага нашого народу посшитав звіздами. Цїлу нїч слїдив він за звіздами і вичитав з них, що Цібальбай, котрому приснив ся якийсь неправдивий сон, нарушив закони нашого краю і пішов за гори та за звій дурний розум заплатив житєм, бо погиб десь в пустарах а з ним і Мая, єго донька, володїтелька серця. Чи не так Маттаї?“

Запитаний, чоловік присадкуватий, з лисою головою, неспокійними очима і густою шпакуватою бородою, виступив і поклонив ся та сказав:

— Коли мене звізди не обманули, та так звучать їх оповістки, пане!

ся теперішна криза розвязки, котра принесе мир і спокій народам на Балкані. То є ціль, до якої змагають всї держави. В тім ділї мудрої полїтики і справдешної ґуманности і цивілїзациї не відкаже Італїя своєї помочи. Але коли би над сподіване спільна акция держав не могла спинити злощасного ходу подій, коли би пожежа, яку держави бажають гасити, не дала ся притушити, тоді італїяньске правительство певно не обмежило-б ся до страдальної ролї звичайного приглядача. Поступаючи розумно, але заразом рішучо і сильно, респектуючи оправдані інтереси инших держав, не занехало би італїяньске правительство подбати про се, щоби італїяньскі інтереси і права не потерпіли шкоди.

Новинки.

Львів дня 2-го марта 1903.

— **Обхід ювилею сьв. Отця Папи Льва XIII.** відбув ся вчера у Львові з великим торжеством. При гарній, правдиво весняній погоді, рушив о годині 9-ій рано похід попереджений міскою музикою з ратуша до лат. катедри. В костелї напротив проповідницї уставлені були три фотелї під бальдахимом для архіепископів Впр. Більчевского, Теодоровича і Вебера, а побіч крісла для достойників державних і автономічних. Засїли там між иншими Є. Е. п. Намістник ґр. Лев Пінїньский, Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. А. Потоцкий з женою, Є. Е. командант корпусу ґен. Фідлер, Є. Е. президент апеляциї др. Тхоржницкий, президент міста др. Малаховский і богато инших. Службу Божу відправив Впр. архіепископ Більчевский в сослуженю численного духовеньства. В часї богослуженя сьпівав мішаний хор „Лютнї", а проповідь виголосив о. Врублевский. По годинї 12-ій відбув ся похід до костела оо. Бернардинів, де виголосили промови президент міста др. Малаховский, проф. др. Дембиньский і о. архіепископ Більчевский. Вечером відбув ся в честь сьв. Отця вечерок в сали „Сокола".

— **Прут комунїкацийною дорогою.** Краківский „Czas" в статї „Drogi z Galicyi na Wschód" порушує між иншим справу переміни Прута на сплавну ріку, котрою міг би доконувати ся вивіз всхідно-галицкого промислу на Валкан і до Анатолїї. — Доси переведено вже реґуляцию Пруту від его впаду до Дунаю коло Ґалачу до Ліпцанї, яких десять миль від австрийскої границї і на сїй просторони ходять вже пароходи о обємі 800 бочок. За кілька лїт сплавна часть ріки посуне ся аж до Новоселицї в Буковинї, де тим способом повстав би пароходний порт, що лучив би Австрию безпосередно з Чорним Морем. Дальша реґуляция обіймає русло Прута аж до галицкої границї, то єсть до впаду Черемоша.

— **Шлюсарска школа в Тернополи** має оснувати ся небавом. Добровільні престациї виносять 55.000 корон, а кромі того відступило місто даром ґрунт під будову школи. На основанє школи жертвували: щаднича каса 20.000, повітовий видїл 15.000, місто 18.000, а повітовий видїл в Збаражи 2.000 К. А що розходи на будову і уряджене обчислені на 100.000 кор., то недостаючі 45.000 кор. постановив краєвий видїл покрити в трох річних ратах, як сойм сей розхід потвердить. А що власне правительство домагало ся таких условій і від них робило зависимим отворенє школи, можна надїятись, що ся справа, котра тягне ся вже від 1892 р., небавом осущить ся.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** у Львові (Ринок ч. 10 І. поверх) взиває усї стовариcшеня заробково-господарскі, що належать до нього, щоби безпроволочно найдальше до трох днів переслали свої справозданя за рік 1902, так як він конче потребує їх до зладженя статистики обороту товариств.

— **Рада надз. тов. взаїм. обезп. „Днїстер"** іменувала на засїданю дня 26 лютого 1903 провізоричного урядника п. М. Іванця ад'юнктом III. кл. в 7 ранзї, а практикантів п. Ю. Ґанкевича і І. Алексевича асистентами III. кл. в 10 ранзї.

— **В Цуневі,** повіта городецкого, вибух в ночи з дня 27 лютого с. р. огонь в хатї господаря Стефана Баса і захопив цїлу родину в першім снї. Жінка Баса, Марія збудивши ся, вхопила двоє дїтий однорічних, близьнята, хотїла вибічи з хати, але в сїнех огонь був вже так великий, що не могла вийти і вернула назад до хати. Двоє дїтий згинуло зараз а Марія Бас померла зараз на другий день. Господар Стефан Бас і молодий паробок попекли ся так само тяжко, але єсть надія удержати їх при житю. Огонь, котрий мабуть був підложений, знищив також сусїдну хату і три будинки господарскі.

— **Невинно засуджений.** Минувшої суботи відбув ся в суботу процес Гнатича, котрого в 1893 р. засуджено на дванайцять лїт тяжкої вязници. Гнатич не признавав ся до вини, але мимо того его засуджено і він відсидів вже 10 лїт, аж удало ся вислїдити правдивих виновників, якогось Стасюка, котрого тепер засуджено на десять лїт і его спільників Боднарчука і Полїйника, засуджених тепер на 3 роки тяжкої вязницї, заостреної постом. По переведеній розправі Гнатича увільнено і випущено з вязницї. Невинно засуджений має тепер право домагати ся відшкодованя і оно буде єму виплачене.

— **Пяниця в церкві.** В Завадцї, турчаньского повіта, підчас служби божої в церкві, увійшов тамошний господар Олекса Дудирич пяний і став людий ганьбити а відтак пхаючись до великого престола, вдарив коновкою в голову Марию Морочканич і Луця Химинця. В церкві зробив ся неспокій і заколот а сьвященик мусїв перервати службу божу. Дудирича треба було на силу вивести з церкви.

— **Великі огнї.** В Станиславові займив ся в ночи з суботи на недїлю паровий млин Іммердавера і згорів до тла. Величезні запаси збіжа і муки горіли через цїлу ніч і цїлий день та й ще горять. Причина огню незвістна докладно. Звістно лиш що огонь вибух у вальцівни на другім поверсї, коли млин був в повнім руху. Кажуть, що займило ся від розпаленої оси при трансмісиях. Шкода як в будинку так і запасах виносить 500.000 К.

Штука, наука і лїтература.

— **„Дзвінка" ч. 4** містить в собі: Хлопчина-герой (індийска леґенда). — Дїдусева загадка (стишок Віри Лебедової). — Не треба зважати на

— Благородні — відозвав ся Тікаль знову — ви чули, що я сказав і що посьвідчив Маттаі, котрого голос то голос правди. Задля тої причини я згодив ся стати вашим володітелем, бо після закона і походженя я спадкоємець Цібальбая. З тої причини також, коли моя наречена померла, я взяв собі Нагву, доньку Маттаі, за жінку. Скажіть же, чи признаєте нас?

Деякі мовчали, але прочі крикнули: Признаємо вас, Тікаля і Нагву. Дали би боги, щоби ви довго панували над нами

— То добре, мої братя — сказав на то Тікаль. — А тепер питаю ся вас, чи має ще хтось з вас що сказати, заким випємо напиток посьвященя?

— Я маю ще щось сказати! — відозвав ся Цібальбай грімким голосом. Тікаль аж кинув ся, але й зараз спамятав ся і сказав:

— Виступи з тїни і скажи, що маєш сказати в присутности тут зібраних.

Цібальбай звернув ся до нас і приказав нам іти за собою та робити то, що він буде робити. Відтак заслонив собі лице кінчиком своєї одежі і перейшов помежи зібраними та приступив аж до трону. Там відслонив собі лице а ми також. Він стояв обернений боком так, що і Тікаль і цїлі збори могли его видїти. Але заким ще міг промовити хоч би лиш одно слово, поніс ся з рядів благородних голос несподіванки а Тікалеви випало берло з руки.

— Цібальбай! — залунало по цїлій сьвітлици. — Цібальбай вернув, або може его дух, а з ним і дама серця!

Ви благородні кажете правду — відозвав ся він спокійним голосом, хоч его рука аж дрожала від гніву. — То я, Цібальбай, ваш володітель, що вернув і як видко, саме ще в пору. Чи тобі, Тікалю, так вже захотїло ся мого становища і моєї власти, що ти аж мусїв зломити присягу, котру зложив на серце? А ви, Маттаі, чи ви стратили свою здібність, чи то боги прокляли, що ви неправду виворожили? Не кажіть нїчого! Я стояв онтам і чув, що ви говорили. Кажу тобі, Тікалю, що що ти зрадник, а ти Маттаі брехун, котрий важив ся обезчестити сьвяту штуку в користь власної родини. Пімщу ся на вас обох — та й на всїх, що вам помагали у вашім злочинї. Варта, беріть їх і замкніть у вязницї, аж я їх буду судити.

Вояки по обох боках престола не рушали ся через хвильку. Але відтак виступили, щоби сповнити приказ Цібальбая. Але Нагва встала і перепустила їх.

— Що? То ви важите ся підняти руку на свого вибраного пана? Вступіть ся, кажу вам, коли не хочете, щоби на вас спало проклятє богів. Чи Цібальбай жиє, чи вмер, его днї скінчили ся, бо рада серця вложила корону Тікалеви на голову а еї постанову не може нїхто змінити.

— Таки так — відозвав ся Тікаль, котрий тимчасом відзискав знову відвагу. — Нагва каже правду. Не руште мене, коли сьвіт милий.

Але підчас коли він то говорив, очи его були звернені на Маю, на котрої красне лице він так споглядав, як на ту милу, котру стратив, а котра ніби знову з гробу встала.

Цібальбай хотів щось сказати, але заким ще відозвав ся, поклонив ся єму Маттаі, той зьвіздар і став говорити:

Не будьте несправедливі, пане, але насамперед вислухайте нас. Вам не стала ся кривда. Але тепер не пора оправдувати ся. Відпічніть собі сеї ночи, а завтра перед пірамідою дістанете відповідь перед цїлим народом. А нинї кликнїм всї враз:

„Витай нам, Цібальбаю, витай нам, Має, доню серця! Але скажи нам, Цібальбаю, хто отсї чужинцї, що ти їх привів сюди з краю пустинї через гори?

Цібальбай мовчав хвильку і оглядав ся на всї боки як той вовк, що попав ся в лапку. Єму залежало на тім, щоби розвідати настрій благородних. Коли переконав ся, що межи присутними було лиш мало таких, на котрих би він міг спустити ся, підняв голову і відповів:

Правду кажеш, Маттаі. Я утомлений, бо старість, дорога і невірність людий відобрали менї силу. Завтра полагодимо нашу справу перед народом а перед вівтарем покаже ся, чи я вашим паном чи Тікаль. Там я вам скажу, хто отсї чужинцї і длячого я привів їх сюди через гори. А поки що віддаю їх під вашу опіку і раджу вам задля вас самих погостити їх як пристало. Я сам не буду нїчого їсти анї пити. Відведіть мене! — сказав він і закликав по імени кількох благородних, про котрих знав, що они єму вірні.

Відтак обернув ся і вийшов із сьвітлицї зі своїми вірними.

— Здає ся, що мій тато забув на мене — сказала Мая усьміхаючись, коли він вийшов. — Витаю вас, мої приятелї, тай тебе своячe, Тікалю, а так само і твою жінку Нагву, що була колись моєю придворною дамою, а тепер завдяки примсї щастя придбала собі моє становище і мій титул. Чого би й не поставлено, а ви будьте щасливі у своїй любови, Тікалю і і Нагво.

Тодї зійшов Тікель з престола, поклонив ся їй і сказав: Присягаюсь тобі, Мая — —

— Не присягай ся — перебила она єму, — а дай менї і моїм приятелям по чарцї вина на-

глум і пасьмішки. — При казці (стишок). — Дїточі сценки. — Істория куска хлїба (листи до молодої дївчини, лист 2). — Праця і забава (Вїтрачок, Карузель). — Задача рахункова. — Переписка Редакциї. — Розвязки загадок з 3-ого числа. — Від Адмінїстрациї. — Пренумерату на „Дзвінок“ (річно 6 К. піврічно 3 К, чвертьрічно 1·50 К) треба посилати до Адмінїстрациї „Дзвінка“: Львів ул. Кльоновича ч. 7.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 2 марта. У Відни і в цїлій Австриї обходили вчера католицкі товариства ювилей Папи.

Відень 2 марта. В суботу відбула ся довша рада міністрів, на котрій обговорювано дневний порядок найблизших засїдань палати послів.

Рим 2 марта. Вчера перед полуднем приймав Папа на авдиенциї кардиналів. Кардинал Орелїя вручав Папі подарунки, котрими сьв. Отець був дуже урадований. Папа подякував за желаня і удїлив кардиналам свого благословеня.

Париж 2 марта. Впевнюють, що великий процес в справі Гумбертів відбуде ся в маю.

Лїсбона 2 марта. Утворив ся новий кабінет під проводом президента міністрів Рібейра. Міністром справ заграничних став Лїма.

Гаґа 2 марта. Часописи доносять, що в сїм тиждни буде в Голяндиї проголошений загальний страйк робітників.

Надіслане.

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тиждневих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

Робітня ґалянтерийна виконує альбоми, оправи образів в паспарту і також найдешевші рами; поручає **Йосиф Вербицкий**, ул. 3-го Мая ч. 10 в подвірю.

Масть на відмороженє! Єсть се одиноке средство, зладжене із старих домових приписів, котре лїчить рішучо кожде відмороженє. Висилає оплатно за надісланєм 1 К 20 с. **В. Котульский**, Озеряни к. Бучача.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

пити ся і дещо перекусити з твоєї весїльної вечері, бо ми голодні. Дякую тобі. Якаж прекрасна весїльна сукня, що єї Нагва має на собі, а смараґди — то певно — були колись мої. Прийми їх в дарунку від мене на весїлє. Зроби ласку, Тікалю, і позволь, щоби я з дамами поговорила, бо я находила ся сьвітами і рада, що виджу знову знакомі лиця.

Ми посїдали і удавали, що нїби їмо, підчас коли Мая легким тоном завела розмову, а цїле товариство, що ще нїколи не видїло білого чоловіка, споглядало на нас. Ба, вид білого сеньора з ясним волосєм і довгою бородою був для них так дивний, що они позабули на всю чемність і вельми здивовані обступили нас довкола. Але було між ними двоє, що на сеньора і на мене зовсїм не зважали, а то Тікаль, що не спускав очий з Маї стоячи поза нею і Нагва, котра сама одна сидїла на тронї і з гнївом слїдила за кождим єго рухом та підслухувала кожде єго слово. Наконець не могла вже довше видержати і вставши зі свого місця, пустилась іти через сьвітлицю.

— Зробіть місце для молодої, мої дами— сказала Мая. — Добраніч, своячe, вже пізна пора а твоя жінка жде на тебе.

Тоді Тікаль обернув ся, замуркотів щось під носом і вийшов зі своєю жінкою із сьвітлицї.

— Яка молода красна, а який хоробрий молодий — сказала Мая, дивлячись за ними, коли они виходили — а все-таки видїла я вже пари, що виглядали щасливійші в день свого весїля. Пора вже спочивати. Добра ніч, приятелї! Маттаї, лишаю чужинцїв під вашою опікою. Доглядайте їх добре, а завтра рано по снїданю приведіть їх до моєї комнати, бо мій тато хоче, щоби я їм показала місто, заким в полудне зійдемо ся на вершку сьвятинї.

Коли они порозходили ся, поклонив ся нам Маттаї дуже церемоніяльно і попросив нас з собою. Ми пішли через подвірє замку і кілька коритарів та увійшли до прекрасної комнати, осьвітленої слабим сьвітлом срібних лямп, що була вже для нас вже приготовлена. Там стояли ліжка з шовковими накривами а посеред комнати стіл з холодячими напитками та всїлякими овочами, але ми були так змучені, що нїчого не видїли.

Коли Маттаї попращав ся з нами і заповів на другий день свою гостину, замкнули ми двері на засувку та полягали на постіль.

Хоч і як був змучений, а таки не міг заснути серед чужого окруженя, а хоч менї від часу до часу очи замкнули ся, то кождий крок, який почув ся під дверми, розбудив мене зараз і я зі страху аж схопив ся. То одно було для мене ясне, що Цібальбай був у своїм власнім місті непожаданий, а коли би він на другий день розповів свою історию, то вийшли би з того неодні трудности. Тікаль на певно не схотїв би так легко уступити ся з місця, яке заняв неправно. Він мав богато приятелїв, а то певно они були, що бігали попри наші двері до Маттая, щоби з ним нарадити ся. А яка судьба ждала нас в тій борбі о пановане? Що тоті люди бояли ся чужинцїв, то я видїв по їх лицях. А они би певно схотїли нас позбути ся скоро би лиш могли. Ну, ми мали в Маї добру приятельку а все иньше треба було здати на провидїнє боже.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

поси.	особ.	
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Петуxер
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольего, Лавочного від 1/5 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сонова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольего лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 15/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поси.	особ.	
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 15/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 40		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 в будні дни, а від 1/6 до 15/9 в недїлї і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9
	8·50	„ Брухович від 1/6 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·30	„ Іцкан, Коломиї, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописи Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**